

مقاله پژوهشی

اصیل

Original

Article

سازوکارهای دفاعی و راههای مقابله در افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر و افسردگی اساسی

ضرغام نظامزاده^{*}، دکتر حسین قمری گیوی^{**}

چکیده

هدف: مقایسه سازوکارهای دفاعی و راههای مقابله در افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر و/یا اختلال افسردگی اساسی یا افراد بینجاري بودن. که بروز نمونه گیری نظاممند از فهرست مراجعتان دارای تشخیص هایی بادشده اختحاب شدند. این پژوهش پس رویاندادی از نوع علمی- مقایسه ای و همبستگی است. برای گردآوری داده ها پرسشنامه راههای مقابله فولکس و لازاروس و پرسشنامه سازوکارهای دفاعی به کار برده شد. برای تحلیل داده ها، تحلیل واریانس دو عاملی، آزمون حداقل اختلاف معنی دار (LSD) و آزمون همبستگی پیرسون به کار برده شد.

روش: جامعه آماری این پژوهش، افراد دارای اختلال اضطراب منتشر و/یا اختلال افسردگی اساسی یا افراد بینجاري بودند. که به روش نمونه گیری نظاممند از فهرست مراجعتان دارای تشخیص هایی بادشده اختحاب شدند. این پژوهش پس رویاندادی از نوع علمی- مقایسه ای و همبستگی است. برای گردآوری داده ها پرسشنامه راههای مقابله فولکس و لازاروس و پرسشنامه سازوکارهای دفاعی به کار برده شد. برای تحلیل داده ها، تحلیل واریانس دو عاملی، آزمون حداقل اختلاف معنی دار (LSD) و آزمون همبستگی پیرسون به کار برده شد.

یافته ها: تفاوت معنی داری در میانگین نمره مقابله حل مسئله بین افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر و افراد مبتلا به اختلال افسردگی اساسی وجود نداشت، ولی میانگین نمره مقابله اجتناب در افراد گروه اول بیشتر از افراد گروه دوم بود ($p < 0.05$). از سوی دیگر افراد دارای اختلال های بادشده نسبت به افراد بینجاري میانگین پایین تری در مقابله جستجوی حمایت اجتماعی داشتند ($p < 0.01$). میانگین نمره سطح سیار سازگارانه کار کرد دفاعی در افراد گروه اضطراب منتشر بیشتر از افراد گروه افسردگی اساسی بود ($p < 0.05$). در حالی که میانگین نمره سطوح نفسی، عمل، بی نظمی دفاعی و بازداری روانی در افراد گروه دوم بیشتر از افراد گروه اول بود ($p < 0.04$).

نتیجه گیری: سبک های دفاعی ناسازگارانه در اختلال افسردگی اساسی دارای میانگین بالا ولی میانگین مقابله اجتناب در اختلال اضطراب منتشر نسبت به اختلال افسردگی اساسی بالاتر است. بنابراین تلاش در راستای کاهش به کارگیری مقابله اجتناب و افزایش به کارگیری مقابله مسئله مدار به جای هیجان مدار، می تواند تجربه افسردگی و اضطراب را در هر دو جنس کاهش دهد.

کلیدواژه: اختلال افسردگی اساسی، اختلال اضطراب منتشر، سازوکارهای دفاعی، راههای مقابله

* کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، مشاور مرکز مشاوره خدمات روانشناسی و روانیک بهزیستی، اصفهان، خیابان آپادانا دوم؛ جنب مدرسه راهنمایی البرز، مرکز مشاوره خدمات روانشناسی و روانیک بهزیستی، دورنگار: ۰۳۱۲-۶۶۲۲۲۷۷ (نویسنده مشغول).
E-mail: nezam.mehdi@yahoo.com

** دکترای مشاوره، استادیار گروه روانشناسی دانشگاه محقق اردبیلی.

مقدمه

بررسی شده است: ۱- حل مبارانه مسئله^{۱۵} که تلاش‌های اندیشمندانه مشکل مدار برای تغییر موقعیت بوده و با روی آوری تحلیل به حل مسئله همراه است. ۲- جستجوی حمایت اجتماعی^{۱۶}، به تلاش‌هایی گفته می‌شود که در جستجوی حمایت اطلاعاتی و هیجانی هستند. ۳- گریز اجتناب^{۱۷}، یاًن کننده تفکر آرزومندانه و تلاش‌های رفتاری برای گریز یا پرهیز از مشکل است.

سازوکار دفاعی یک کنش روانشناختی می‌باشد که میان آرزوها، نیازها، عواطف و تکانه‌های فرد از یک سو و بازداری‌های درونی شده و واقعیت‌های بیرونی از سوی دیگر میانجی می‌شود. آنها از این نظر ساز و کار به شمار می‌روند که ناگاهانه عمل می‌کنند و اغلب الگوهای قانونمندی را دنبال می‌کنند که در آن افراد پیوسته همان دفاع‌ها را در شرایط گوناگون به کار می‌گیرند (افخم ابراهیمی، ۱۳۷۷).

بر پایه چهارمین راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^{۱۸} (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۱۹۹۴)، مقیاس کارکرد اجتماعی در هفت سطح کارکرده تدوین گردید: سطوح بسیار سازگارانه (پیش‌بینی، پیوند‌جویی، نوع دوستی، شوختی، ابراز وجود، خودمشاهده گری، پالایش و فرونشانی)، بازداری روانی (جابجایی، تجزیه، توجیه عقلانی، انزوا، واکنش وارونه، سرکوبی و ابطال)، تحریف تصویر ذهنی خفیف (خوارشماری، آرمانی‌سازی و قدرت مطلق‌بودن)، سطح نفی (انکار، فرافکنی و دلیل تراشی)، تحریف تصویر ذهنی شدید (خيال‌بزرداری ناشی از درخودمانندگی، هماندسانسی فرافکن و دوبارگی تصورات خود یا دیگران)، سطح عمل (برونریزی، کناره گیری توأم با بی‌احساسی، شکایت رد کمک و پرخاشگری نافعال) و سطح بی‌نظمی دفاعی (فرافکنی هذیانی، انکار پسیکوتیک و تحریف پسیکوتیک).

لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴) دو شکل کلی از مقابله را تعیین کردند که عبارتند از مقابله مسئله‌مدار و مقابله

اختلال اضطراب متشر^{۱۹} و اختلال افسردگی اساسی^{۲۰} دو اختلال روانی به شمار می‌روند که هنوز عوامل موثر بر بروز و تداوم آنها به خوبی شناخته نشده‌اند (اریکسون، فلدمن^{۲۱} و اشنایتر^{۲۲}، ۱۹۹۶). این پرسش‌ها که افراد دارای اختلال‌های یادشده در رویارویی با موقعیت‌های فشارزای، رویداد را چگونه ارزیابی یا پردازش می‌کنند، بر اثر این ارزیابی، چه هیجان‌ها یا افکاری برانگیخته می‌شوند، کدام راههای مقابله مورد توجه قرار می‌گیرند، و چه نوع واکنش‌هایی که نشان‌دهنده فشار روانی و آسیب‌پذیری آنها می‌باشد بروز می‌دهند، برای پژوهشگران مطرح بوده است (کلینک، ۱۳۸۲).

پژوهش در مورد تأثیر برخی از سازه‌های روانشناختی مانند سازوکارهای دفاعی^{۲۳} و سبک‌های مقابله^{۲۴} که در بین اشکال گوناگون آسیب‌شناسی روانی میانجی می‌شوند در سازگاری روانشناختی موردنظر قرار گرفته‌اند. هم‌چنین ارتباط میان سلامت روانی، سازوکارهای دفاعی پالایش و راههای مقابله (اریکسون و همکاران، ۱۹۹۶) بررسی شده است.

پژوهشگران دریافت‌های سلامت روانی با چگونگی به کار گیری سازوکارهای دفاعی پذیرفته شده مانند پیش‌بینی، پالایش، شوخ‌طبعی و فرونشانی ارتباط دارد. افرادی که این سازوکارها را به کار می‌برند با استرس به خوبی مقابله می‌کنند و پاسخ سازگارانه به کشمکش‌ها می‌دهند. این پژوهشگران هم‌چنین دریافت‌های آسیب‌شناسی روانی با به کار گیری سازوکارهای دفاعی ناپسند ارتباط دارد (افخم ابراهیمی، ۱۳۷۷).

بند^{۲۵} و وايلنت (۱۹۸۶)، به نقل از کندي^{۲۶}، شواب^{۲۷} و هايد^{۲۸} (۲۰۰۱) گزارش دادند که هر سه سبک دفاعی ناسازگارانه یعنی سبک‌های دفاعی رشدناپایه، تحریف تصویر و نورونیک توسط افراد دارای اختلال‌های هیجانی به کار گرفته می‌شوند.

به طور کلی راههای مقابله و سازوکارهای دفاعی سبب کاهش آسیب‌پذیری در موقعیت‌های استرس‌زا می‌شوند (وايلنت، ۱۹۹۲، به نقل از میسلی^{۲۹}، ۲۰۰۱). مقابله به عنوان تلاش شناختی و رفتاری برای اداره خواسته‌های بیرونی یا درونی ویژه‌ای تعریف شده است که فراتر از منابع فرد ارزیابی گردیده است (لازاروس^{۳۰} و فولکمن^{۳۱}، ۱۹۸۴). در این بررسی سه شیوه از هشت شیوه مقابله‌ای که لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴) معرفی کرده‌اند به شرح ذیر

1- generalized anxiety disorder
2- major depressive disorder

3- Erickson
4- Feldman
5- Steiner
6- defense mechanisms
7- coping style
8- Bond
9- Kennedy
10- Schwab
11- Hyde
12- Micelli
13- Folkman
14- Lazarus
15- planful problem solving
16- seeking social support
17- escape avoidance
18- Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (4th. edition)

هر ماده آن روی بک مقیاس چهار گزینه‌ای «به کار نبردم=صفر»، تا «به مقدار زیاد به کار بردم=سه» پاسخ می‌دادند.

فولکمن و لازاروس (۱۹۸۸) ضریب آلفای این مقیاس را با ۷۵ زوج سفیدپوست، برای راه‌های مقابله جستجوی حمایت اجتماعی ۰/۷۶، گریز اجتناب ۰/۷۲ و حل مدبرانه مسئله ۰/۶۸ گزارش نمود. در این پژوهش همبستگی هر چهت نمره متواالی روی هر مقیاس مقابله در پنج رخداد استرس زا محاسبه گردید که دامنه‌ای از ۰/۱۷ تا ۰/۴۷ بودست آمد. از آن‌جا که یافته‌های فولکمن و لازاروس (۱۹۸۰) با پیش‌بینی‌های نظری هماهنگ است، روایی سازه آن تأیید می‌شود. پایابی این پرسشنامه در پژوهش حاضر با بهره گیری از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۷ بودست آمد.

۲- پرسشنامه سازوکارهای دفاعی: این پرسشنامه را قمری گبیو (۱۳۸۵) بر پایه مقیاس کارکرد دفاعی مندرج در پیوست DSM-IV (انجمان روانپردازی آمریکا، ۱۹۹۴) تهیه نموده است. این پرسشنامه ۳۰ ماده‌ای دربردارنده ۲۷ سازوکار دفاعی ویژه و دارای هفت سطح کارکردی است. این هفت سطح دفاعی بر پایه داده‌های نظری و آزمایشی از بالاترین سطح سازگاری تا سطح پسیکوتیک تنظیم شده‌اند. آزمودنی به هر پرسشن بر پایه یک مقیاس هفت گزینه‌ای از کاملاً مخالف (نمره یک) تا کاملاً موافق (نمره هفت) پاسخ می‌دهد. هر سطح کارکردی که نمره بالاتری داشته باشد بیانگر تسلط آن سطح از سازوکارهای دفاعی خواهد بود.

ضریب پایابی بازآزمایی پرسشنامه سازوکارهای دفاعی برای یک نمونه ۳۰ نفری در پژوهش قمری گبیو (۱۳۸۵) ۰/۹۱ بودست آمد. روایی صوری پرسشنامه مورد تأیید پنج تن دارای دکترای روانشناسی عمومی و بالینی بوده است. پایابی این فهرست در پژوهش حاضر با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۰ بودست آمد.

متغیرهای وابسته در این پژوهش راه‌های مقابله و سازوکارهای دفاعی و متغیر مستقل، چهار سطح اختلال افسردگی اساسی، اختلال اضطراب منتشر، اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر و افراد بهنگار بودند که در شش ماه نخست سال ۱۳۸۴ به هشت مرکز روانپردازی و مشاوره دولتی و خصوصی شهر اردبیل مراجعه نموده و تشخیص‌های بالینی یادشده را توسط روانپرداز شک بر پایه ملاک‌های تشخیصی DSM-IV (انجمان روانپردازی آمریکا، ۱۹۹۴) دریافت کرده بودند. آزمودنی‌ها ۸۶ زن (۵۲/۹٪) و مرد (۴۷/۱٪) با تحصیلات دیپلم و بالاتر بودند که از هشت مرکز یادشده انتخاب شده بودند. ۴۲ نفر از این افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر، ۴۱ نفر اختلال افسردگی اساسی و ۳۱ نفر اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر به روش نمونه گیری تصادفی از فهرست مراجعتان دارای تشخیص‌های یادشده انتخاب شدند. ۵۷ نفر افراد عادی از میان لیست مراجعتان بدون تشخیص بالینی که به دلایل دیگری غیر از مشکلات روانپردازی به کلینیک مراجعه کرده بودند، انتخاب شدند. داده‌های پژوهش به کمک ابزارهای زیر گردآوری شد:

هیجان‌مدار. از سوی دیگر اندرل^۱ و پارکر^۲ (۱۹۹۰) سه زمینه اصلی رفتارهای مقابله مسئله‌مدار، هیجان‌مدار و اجتناب را معرفی نمودند.

بررسی‌های انجام شده پیرامون سبک‌های دفاعی و ابعاد شخصیتی در افراد دارای اختلال‌های اضطرابی و افسردگی (کندی و همکاران، ۲۰۰۱) نشان دادند که افراد دارای اختلال افسردگی اساسی و یا اختلال اضطراب منتشر، سبک‌های دفاعی ناسازگارانه رشدیافته را بیشتر از گروه گواه به کار می‌برند؛ اما آزمودنی‌های دارای اختلال وسوس افسرگی-عملی و گروه مبتلا به اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر^۳ این سبک دفاعی را بیشتر از آزمودنی‌های دارای اختلال افسردگی اساسی و یا اختلال اضطراب منتشر به کار برده‌اند.

این پژوهش با هدف تعیین سازوکارهای دفاعی و راه‌های مقابله در افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر، اختلال افسردگی اساسی، اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر و افراد بهنگار و بررسی رابطه بین دو متغیر یادشده در گروه بهنگار انجام شده است.

روش

جامعه آماری پژوهش، افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر، اختلال افسردگی اساسی، اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر و افراد بهنگار بودند که در شش ماه نخست سال ۱۳۸۴ به هشت مرکز روانپردازی و مشاوره دولتی و خصوصی شهر اردبیل مراجعه نموده و تشخیص‌های بالینی یادشده را توسط روانپرداز شک بر پایه ملاک‌های تشخیصی DSM-IV (انجمان روانپردازی آمریکا، ۱۹۹۴) دریافت کرده بودند. آزمودنی‌ها ۸۶ زن (۵۲/۹٪) و مرد (۴۷/۱٪) با تحصیلات دیپلم و بالاتر بودند که از هشت مرکز یادشده انتخاب شده بودند. ۴۲ نفر از این افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر، ۴۱ نفر اختلال افسردگی اساسی و ۳۱ نفر اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر به روش نمونه گیری تصادفی از فهرست مراجعتان دارای تشخیص‌های یادشده انتخاب شدند. ۵۷ نفر افراد عادی از میان لیست مراجعتان بدون تشخیص بالینی که به دلایل دیگری غیر از مشکلات روانپردازی به کلینیک مراجعه کرده بودند، انتخاب شدند. داده‌های پژوهش به کمک ابزارهای زیر گردآوری شد:

۱- پرسشنامه راه‌های مقابله^۴ (WCQ): این پرسشنامه (فولکمن و لازاروس، ۱۹۸۰) دارای ۶۶ ماده و هشت زیرمقیاس است. آزمودنی‌ها با خواندن راهنمای پرسشنامه به

یافته‌ها

جدول ۱- توزیع فراوانی آزمودنی‌های پژوهش در چهار گروه بر حسب جنسیت

فرافانی (%)	جنس	گروه
(۴۰/۵۰) ۱۷	مرد	اختلال اضطراب منتشر
(۵۹/۵۰) ۲۵	زن	
(۱۰۰) ۴۲	کل	
(۵۳/۷۰) ۲۲	مرد	اختلال افسردگی اساسی
(۴۶/۳۰) ۱۹	زن	
(۱۰۰) ۴۱	کل	
(۵۱/۶۰) ۱۶	مرد	اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر
(۴۸/۴۰) ۱۵	زن	
(۱۰۰) ۳۱	کل	
(۵۲/۷۰) ۳۰	مرد	بهنجار
(۴۷/۳۰) ۲۷	زن	
(۱۰۰) ۵۷	کل	

جدول ۲- نتایج آزمون تحلیل واریانس دو عاملی برای مقابله سطح بسیار سازگارانه و مقابله اجتناب در چهار گروه

متغیر	سطح معنی داری	F	درجه آزادی
بسیار سازگارانه			
گروه‌ها		۲/۸۹	۳
جنسیت		۱/۰۰۷	۱
گروه‌ها×جنسیت		۱۲/۳۲	۳
خطا		-	۱۴۹
مقابله اجتناب			
گروه‌ها		۱۶/۴۴	۳
جنسیت		۰/۲۴	۱
گروه‌ها×جنسیت		۲/۵۴	۳
خطا		-	۱۴۹

نتایج فراوانی آزمودنی‌های پژوهش در چهار گروه مورد بررسی بر حسب جنسیت در جدول ۱ ارایه شده است. نتایج آزمون تحلیل واریانس دو عاملی نشان داد که تفاوت معنی‌داری در میانگین نمرات سطوح بسیار سازگارانه، نفی، عمل، بی‌نظمی دفاعی، بازداری روانی و تحریف تصویر ذهنی خفیف بین گروه‌های پژوهش در تعامل با جنسیت وجود دارد ($p < 0.05$). آزمون LSD نشان داد که سطح بسیار سازگارانه در افراد مبتلا به اختلال اضطراب منتشر نسبت به دو گروه بالینی دیگر میانگین بالاتر و سطوح نفی، عمل، بی‌نظمی دفاعی و بازداری روانی در افراد دارای اختلال افسردگی اساسی میانگین بالاتری دارد (جدول ۲).

نتایج آزمون LSD برای مقایسه میانگین سطح بسیار سازگارانه در جدول ۳ ارایه شده است. آزمون تحلیل واریانس دو عاملی تفاوت معنی‌داری را در میانگین مقابله اجتناب بین گروه‌های پژوهش در تعامل با جنسیت نشان داد ($p < 0.05$). آزمون LSD نشان داد که میانگین مقابله اجتناب در سه گروه بالینی نسبت به گروه بهنجار بالاتر و میانگین گروه اضطراب منتشر نیز نسبت به گروه‌های دیگر بالاتر است. آزمون تحلیل واریانس دو عاملی تفاوت معنی‌داری را در میانگین جستجوی حمایت اجتماعی بین گروه‌های پژوهش نشان داد ($p < 0.01$). افراد دارای اختلال‌های یادشده نسبت به افراد بهنجار میانگین پایین‌تری در جستجوی حمایت اجتماعی داشتند (جدول ۳).

جدول ۳- نتایج آزمون LSD برای مقایسه میانگین سطح بسیار سازگارانه و مقابله اجتناب در چهار گروه

گروه‌ها	بسیار سازگارانه	۱	۲	۳	۴	میانگین
اختلال اضطراب منتشر (۱)						۴۵/۵۹
اختلال افسردگی اساسی (۲)						۴۲/۱۹
اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر (۳)						۴۲/۴۱
بهنجار (۴)						۴۵/۶۵
مقابله اجتناب						
اختلال اضطراب منتشر (۱)						۱۲/۳۸
اختلال افسردگی اساسی (۲)						۱۰/۷۶
اختلال افسردگی اساسی همراه با اختلال اضطراب منتشر (۳)						۱۲/۱۰
بهنجار (۴)						۷/۸۱

* $p < 0.05$; ** $p < 0.01$; *** $p < 0.001$.

جدول ۴- ضرایب همبستگی بین راههای مقابله و سطوح دفاعی در گروه بهنچار

متغیر	سطح بسیار سازگارانه روانی	بازداری	تحریف تصویر ذهنی خفیف	سطح ذهنی شدید	تحریف تصویر ذهنی خفیف	سطح	عمل	بی‌نظمی دفعاعی
حل مسئله	-۰/۰۷*	-۰/۱۱	-۰/۱۳	-۰/۰۶	-۰/۰۲۹*	-۰/۰۱۶	-۰/۰۲۹*	-۰/۰۱۶
جستجوی حمایت اجتماعی	-۰/۰۰۳	-۰/۰۲۵	-۰/۰۰۴	-۰/۰۱۳	-۰/۰۲۸*	-۰/۰۱۳	-۰/۰۲۵	-۰/۰۲۵*
مقابله اجتناب	-۰/۰۰۸	***/۰/۴۱	*۰/۰۲۷	*۰/۰۳۰	۰/۰۰۸	*۰/۰۰۸	۰/۰۰۸	۰/۰۰۸*

*p<0/05; **p<0/01; ***p<0/001

داشتند. فقط افراد دارای اختلال افسردگی اساسی میانگین پایین تری از افراد بهنچار در راه مقابله حل مسئله داشتند. این یافته هماهنگ با پژوهش فلستان^۱ (۱۹۹۸) پیرامون جنسیت و راههای مقابله می باشد، وی نشان داد افرادی که مقابله حل مسئله را به کار می برند، کمتر دچار افسردگی می شدند. همچنین فلستان (همانجا) بین راه مقابله حل مسئله یا جستجوی حمایت اجتماعی و افسردگی در دو جنس تفاوتی گزارش نکرد. میانگین بالاتر مقابله اجتناب در افراد دارای اضطراب متشر نسبت به افسردگی اساسی هماهنگ با دیدگاههای شناختی و رفتاری اضطراب متشر می باشد. افراد مبتلا به این اختلال ترس یا پرهیز از موقعیت‌ها یا اشیاء بسیاری را آموخته‌اند، ولی هرگز نیاموخته‌اند که چگونه اضطراب خود را در موقعیت‌های استرس زا مهار کند (اهرر و وول فالک، ۱۹۹۳، به نقل از دادستان، ۱۳۸۰). بنابراین برنامه‌های مداخله بایستی از راه به چالش کشاندن مقابله ناسازگارانه و اعمال مقابله بیشتر سازگارانه همراه با درمان‌های شناختی خوب و متداول دنبال شوند.

در گروه بهنچار، بین مقابله حل مسئله و جستجوی حمایت اجتماعی با سطح بسیار سازگارانه و مقابله اجتناب با بازداری روانی همبستگی مثبت وجود داشت. وجود همبستگی‌های معنی دار مثبت بین راههای مقابله سازگارانه با سطوح دفاعی سازگارانه و راههای مقابله ناسازگارانه با سطوح دفاعی ناسازگارانه جدایی مفهومی و عملیاتی آنها را تردید رویه رومی کند. وجود همبستگی‌های معنی دار منفی بین راههای مقابله ناسازگارانه و سطوح دفاعی ناسازگارانه در گروه‌های نابهنجار یافته‌های اریکسون و همکاران (۱۹۹۶) که سازوکارهای دفاعی سازگارانه در افراد بهنچار را هیچ‌یک از راههای مقابله دارای همبستگی معنی دار گزارش نکردند، بر وجود تفاوت بین این دو مفهوم تأکید دارد.

این بررسی بین سه راه مقابله اصلی با برخی از سطوح دفاعی در گروه بهنچار ارتباط معنی دار نشان داد (۰/۰۵<). بین مقابله حل مسئله با سطح بسیار سازگارانه رابطه مثبت و با سطح عمل رابطه منفی دیده شد. بین جستجوی حمایت اجتماعی با سطح بسیار سازگارانه رابطه مثبت و بین مقابله اجتناب با بازداری روانی، تحریف تصویر ذهنی خفیف و سطح نفی رابطه مثبت وجود داشت (جدول ۴).

بحث

یافته‌های پژوهش حاضر مبنی بر میانگین بالاتر سطح بسیار سازگارانه مقیاس کارکرد دفاعی گروه بهنچار نسبت به سه گروه بالینی با پژوهش کنده و همکاران (۲۰۰۱) پیرامون سبک‌های دفاعی و ابعاد شخصیتی در افراد دارای اختلال‌های اضطرابی و افسردگی تفاوت دارد. در پژوهش یادشده آزمودنی‌های دارای اختلال اضطراب متشر و اختلال افسردگی اساسی نسبت به آزمودنی‌های گروه بهنچار تفاوتی در میانگین این سبک دفاعی نداشتند و از سوی دیگر سبک دفاعی ناسازگارانه تا اندازه‌ای جدا از مجموعه علایم اضطرابی و افسردگی بود. این تفاوت را می‌توان با توجه به تفاوت در ابزار گردآوری داده‌ها تبیین نمود.

در این پژوهش، میانگین بالاتر سبک‌های دفاعی ناسازگارانه عمل، بازداری روانی و بی‌نظمی دفاعی در اختلال افسردگی اساسی هماهنگ با دیدگاه روان‌پویشی افسردگی می‌باشد. افراد افسرده برای رویارویی با احساسات و واکنش‌های ناخودآگاه نسبت به موقعیت‌های نمادین نوین که بر پایه آنها رویدادهای پیشین زندگی مانند اختلال در روابط اولیه کودک و اضطراب ناشی از آن است، سبک‌های دفاعی ناسازگارانه یادشده را به کار می‌برند.

در این پژوهش، افراد دارای اختلال‌های یادشده نسبت به افراد بهنچار میانگین پایین تری در جستجوی حمایت اجتماعی

منصور، محمود؛ دادستان، پربرخ (۱۳۷۶). روانشناسی انتیک، چاپ سوم. تهران: انتشارات رشد.

American Psychiatric Association (1994). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (4th. ed.). Washington, DC: APA.

Endler, N. S., & Parker, J. D. A. (1990). Assessment of multidimensional coping: Task, emotion and avoidance strategies. *Psychological Assessment*, 6, 50-60.

Erickson, S., Feldman, S., & Steiner, H. (1996). Defense reactions and coping strategies in normal adolescents. *Child Psychiatry and Human Development*, 28, 45-56.

Felsten, G. (1998). Gender and coping: Use of distinct strategies and associations with stress and depression. *Anxiety, Stress, and Coping*, 11, 289-309.

Folkman, S., & Lazarus, R. S. (1980). An analysis of coping in a middle-aged community sample. *Journal of Health and Social Behavior*, 21, 219-239.

Folkman, S., & Lazarus, R. S. (1988). Coping as a mediator of emotion. *Journal of Personality and Social Psychology*, 54, 466-475.

Kennedy, B. L., Schwab, J. J., & Hyde, J. A. (2001). Defense styles and personality: Subjects with anxiety and depressive disorder. *Psychiatric Quarterly*, 72, 251-262.

Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. New York: Springer.

Micelli, M. L. (2001). Further distinctions between coping and defense mechanisms. *Journal of Personality*, 69, 287-296.

یافته‌های به دست آمده در این پژوهش تا اندازه‌ای بر قانونمند نبودن آسیب‌شناسی روانی در این زمینه پژوهشی و اهمیت روش‌های فردگرا به جای هنجارگرا تأکید دارند. بررسی نشدن پایابی و روایی ابزارها از محدودیت‌های پژوهش حاضر است که امید است در بررسی‌های آینده در نظر گرفته شود. پیشنهاد می‌شود که اختلال‌های شخصیت نیز در این گونه پژوهش‌ها لاحظ شود. اطلاعات بیشتر پیرامون ارتباط بین اختلال‌های محور I، سازوکارهای دفاعی، راههای مقابله و مقولات شخصیتی این توانایی را ایجاد می‌کند تا سبب افزایش فهم درباره شکل‌گیری و بهبودی علایم گردد.

دریافت مقاله: ۱۳۸۵/۵/۲۵؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۶/۳/۲۲

پذیرش مقاله: ۱۳۸۶/۴/۵

منابع

- اقخم ابراهیمی، عزیزه (۱۳۷۷). سازوکارهای دفاعی و اختلال‌های شخصیتی با بهره‌گیری از مقیاس کارکرد دفاعی در DSM. *فصلنامه اندیشه و روانشناسی*، ۴۱-۴۷.
- دادستان، پربرخ (۱۳۸۰). روانشناسی مرضی تحولی از کودکی تا بزرگسالی. چاپ چهارم، شماره ۴۱-۴۷.
- دلار، علی (۱۳۸۰). مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و اجتماعی. تهران: انتشارات رشد.
- تمری گبی، حسین (۱۳۸۵). بررسی بهداشت روانی دانشجویان و اعتبارسنجی پرسشنامه مکانیزم‌های دفاعی تهیه شده بر اساس مقیاس کارکرد دفاعی مندرج در پیوست DSM. اردبیل: دانشگاه محقق اردبیل.
- کلینک، کریس (۱۳۸۲). *مقابله با چالش‌های زندگی و فن آوری*. ترجمه: علی محمد گردنزی. تهران: خدمات فرهنگی رسا.